

2007. július 12., csütörtök

P6_TA(2007)0351

Pakisztán

Az Európai Parlament 2007. július 12-i állásfoglalása Pakisztánról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Közösség és a Pakisztáni Iszlám Köztársaság közötti, 2001. november 24-i partnerségi és fejlesztési együttműködési megállapodásra (más néven a harmadik generációs együttműködési megállapodásra), különösen e megállapodás 1. cikkére, amely kimondja, hogy „az emberi jogok és a demokratikus alapelvek tiszteletben tartása ... e megállapodás lényeges elemét képezi”⁽¹⁾,
 - tekintettel a 2007. február 8-i berlini miniszteri ülést követő EU–Pakisztán közös nyilatkozatra és a Pakisztán–EK együttműködési megállapodás keretében megtartott 2007. május 24-i iszlámábadi első Pakisztán–EK vegyes bizottság első ülésre, amelyen mindkét fél vállalta egy széles körű formális politikai párbeszéd kialakítását és megerősítették együttműködésüket számos regionális és nemzetközi kérdés tekintetében,
 - tekintettel arra, hogy az év hátralévő részében parlamenti, helyi és elnökválasztások is esedékesek,
 - tekintettel az Európai Parlament SAARC (Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Társulás) küldöttségének 2006 decemberében Pakisztánban tett látogatására és a Musarraff elnökkel Lahoréban történt találkozóra,
 - tekintettel az emberi jogok és a demokrácia pakisztáni helyzetéről szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2004. február 10-i⁽²⁾ és a 2004. április 22-i⁽³⁾ állásfoglalására,
 - tekintettel eljárási szabályzata 103. cikkének (4) bekezdésére,
- A. mivel a Vörös Mecset megostromlása Iszlámábádban sok halálos áldozatot szedett;
- B. mivel a mecsetben és a mecset körül kialakult összecsapások az iszlám szélsőségesek mozgalma által jelentett veszély egyértelmű megnyilvánulásai, amelyek ellen Musarraff elnök nem tudott elég gyorsan és határozottan fellépni;
- C. mivel a Musarraff-kormány ideje alatt meghozott számos alkotmányos módosítás lényegesen átalakította a pakisztáni politikai rendszert, és a parlamentáris kormányzati rendszert sikeresen átalakította elnökségi rendszerre, amelyben az elnöknek jogában áll felülbírálni és felosztatni a parlamentet;
- D. mivel a hadsereg és a titkosszolgálat továbbra is erős hatást gyakorol a pakisztáni politikára, kormányra és gazdaságra, és ez olyan helyzetet idéz elő, amely ellentétes a demokrácia helyreállítását célzó ütemterv elvével, amely szerint a fegyveres erők újból átadnák a hatalmat a polgári kormányzatnak;
- E. mivel a közelmúltbeli események, beleértve a pakisztáni Legfelső Bíróság elnökének, Iftikhar Mohammad Chaudhrynak kötelességszegésre vonatkozó, eddig be nem bizonyított vádak alapján történő 2007. március 9-i felfüggesztését, és az intézkedés által kiváltott folyamatos polgári tiltakozások folytán még inkább sürgetővé vált, hogy a demokrácia és a jogállamiság pakisztáni helyzetével foglalkozzanak;
- F. mivel az Egyesült Államok kormánya fokozta a Pakisztánra nehezedő nyomást, mert az nem tudta viszaszorítani a terrorizmust;
- G. mivel az Európai Unió jelentős anyagi támogatást nyújt Pakisztánnak a szegénység csökkentésére, valamint az egészségügyre és az állami oktatásra;

⁽¹⁾ HL C 17., 1999.1.22., 7. o.

⁽²⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 112. o.

⁽³⁾ HL C 104. E, 2004.4.30., 1040. o.

2007. július 12., csütörtök

1. szolidaritásáról biztosítja Pakisztán lakosságát mint a fegyveres szélsőségesek által elkövetett erőszakos cselekmények áldozatait; mély aggodalommal töltik el a Vörös Mecsetben esetleg túszként fogva tartott emberekről szóló jelentések, elismeri, milyen kihívást jelentett az ostrom a pakisztáni kormány számára; aggodalmának ad hangot a még ismeretlen számú áldozat miatt, és támogatja azt a törekvést, hogy a felelősöket bíróság elé állítsák;
2. sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy térjen vissza a demokratikus kormányzáshoz, és az év vége előtt tartson szabad, tisztességes és demokratikus választásokat, és óva int attól, hogy szükségállapotot vagy más olyan intézkedést vezessen be, amely a szólás-, egyesülési, gyülekezési szabadság és a szabad mozgás tiltását szolgálja;
3. arra ösztönzi Musarraf elnököt, hogy tartsa be az alkotmányt és engedélyezze, hogy az új nemzetgyűlések elnökválasztást tarthassanak, valamint mondjon le a hadseregben betöltött vezérkari főnöki tisztségéről, amelybe már korábban beleegyezett az EU-nak tett kötelezettségvállalásában;
4. sürgeti a pakisztáni hadsereget, hogy tegye lehetővé szabad és tisztességes választások megtartását, ideértve a száműzetésben élő politikai vezetők Pakisztánba történő visszatérésének és a választásokon való részvételének lehetőségét is; kéri, hogy hozzanak intézkedéseket a katonaság és más fegyveres csoportok politikai és demokratikus folyamatokra gyakorolt befolyásának korlátozására;
5. üdvözli azt a tényt, hogy az EU megfigyelőket küld a pakisztáni törvényhozási választásokra, és hogy a Parlament részt vesz a megfigyelő küldetésben; aggodalmát fejezi ki azonban a választások előkészítése során felmerülő néhány szempont, különösen az alábbiak miatt:
 - a választások előtt három hónappal megalakuló, és Musarraf elnök által kinevezendő ügyvezető kormány semlegessége;
 - az a tény, hogy főiskolai végzettséget írtak elő a jelöltté válás előfeltételeként, a pakisztáni nők 70%-át kizárja a választhatóságból; ezért sürgeti e korlátozás eltörlését;
 - Pakisztán következő elnöke legitimitásának hiánya, amennyiben az elnököt a leköszönő nemzetgyűlés választja meg;
6. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy jelezzék egyértelműen Musarraf elnöknek, hogy az egyetlen elfogadható kiút a jelenlegi válságból az, ha visszatér a polgári kormányzáshoz a demokratikus intézmények és eljárások megerősítése révén;
7. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy foglaljanak határozottan állást a Pakisztánnal kötött együttműködési megállapodásban foglalt elvek, különösen a demokrácia- és emberi jogi záradék fenntartása mellett; üdvözli a 2007. február 8-án Berlinben tartott miniszteri találkozót és a 2007. május 24-i Pakisztán – EK vegyes bizottság ülését, amelyeket a kapcsolatok megerősítése felé vezető pozitív lépéseként értékel; hangsúlyozza, hogy az EU és Pakisztán közötti kapcsolatok az együttműködési megállapodásban megfogalmazott elveken alapulnak: a demokrácia, a béke, a stabilitás és a fejlődés iránti elkötelezettség, a kereskedelmi kapcsolatok megerősítése – beleértve Dél-Ázsiában a regionális együttműködést – és az emberi jogok tiszteletben tartása; intenzív politikai párbeszédet szorgalmaz ezekről a kérdésekről;
8. mély aggodalmát fejezi ki a legfelsőbb bíróság elnökének, Chaudhry úrnak kötelezettségmulasztás állítólagos vádjá miatti felfüggesztése miatt, amelyre széles körben a pakisztáni kormánynak az igazságszolgáltatás feletti befolyás választási évben történő fenntartására tett erőfeszítésként tekintenek; felszólít az igazságszolgáltatás függetlensége és a jogállamiság tiszteletben tartására, és sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy tegye meg a megfelelő lépéseket az e tekintetben jelenleg mutatózó negatív tendencia megfordítására, és tartózkodjon attól, hogy politikai befolyást gyakoroljon a jelenleg a legfelsőbb bíróság előtt folyamatban lévő ügyre; megjegyzi, hogy a pakisztáni jogi szakma szoros szolidaritást vállalt a legfelsőbb bíróság elnökével;
9. mély sajnálatát fejezi ki 41 polgári személy halála miatt a Karacsiban 2007. május 12-én lezajlott politikai tüntetéseken, elítéli az erőszak politikai célok elérése érdekében történő alkalmazását a kormánnyal szövetséges erők és az ellenzéki politikai pártok részéről egyaránt;

2007. július 12., csütörtök

10. ugyanilyen aggodalommal tölti el a három kínai munkás agyonlövéséről szóló beszámoló, amelyet a gyanú szerint iszlám szélsőségesek követtek el Pesavárban, és feltehetően kapcsolatos a Vörös Mecset megostromlásával;
11. elítéli a pakisztáni kormány által a sajtószabadságnak a műsorszórási engedélyekben bevezetett módosítások, a szabadtéri események élő közvetítésének korlátozása, valamint a médiumoknak és a műsor-szolgáltatói szövetségeknek kiadott kormányzati iránymutatások révén történő korlátozására tett minden kísérletét; elítéli az írott és az elektronikus sajtóban dolgozó újságírókat érő fenyegetések, a kényszerítés és megfélemlítés minden formáját;
12. aggodalmát fejezi ki a terroristagyanús személyeket, az újságírókat, diákokat, a beludzs nemzeti mozgalom tagjait és más politikai aktivistákat érő számos, jól dokumentált „eltűnés” miatt, és nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az emberrablás, a törvénytelen kivégzés és a bírósági tárgyalás nélküli fogvatartás ellenkezik a nemzetközi jog alapelveivel, ezen belül az élethez és a jogszerű eljáráshoz való joggal;
13. üdvözli a fejlesztésről kialakított európai konszenzust⁽¹⁾ és az EU egyértelmű kötelezettségvállalását a konfliktus vagy az állam törékeny helyzete által érintett országok megsegítésére, valamint a millenniumi fejlesztési célkitűzések (MFC-k) megvalósításában nyújtott segítség melletti, ugyanilyen egyértelmű elkötelezettségét, az egyetemes oktatáspolitikát is beleértve; felhívja Pakisztán kormányát, hogy jelentősen növelje egy országos – beleértve a törzsi területeket –, átfogó alapokon nyugvó állami iskolarendszer kialakításához és fejlesztéséhez nyújtott pénzügyi támogatást; felhívja a pakisztáni kormányt, hogy tegyen eleget kötelezettségvállalásainak és juttasson érvényre tényleges ellenőrzést a szélsőségesek befolyása alatt álló madraszák felett;
14. aggodalommal veszi tudomásul a vallási kisebbségekkel szembeni elnyomásról folyamatosan érkező beszámolókat és a szentségtörést büntető törvények alkalmazását a vallási kisebbségekkel szemben;
15. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy míg Musarraf elnök nemzetközi szinten vállalt kötelezettséget a terrorizmus és a szélsőségek megfékezésére, addig a kormány, a katonai és vallási fundamentalisták között meglévő hazai politikai szövetség gátolhatja a kormányt abban, hogy a szélsőséges és fundamentalizmus kérdéseivel foglalkozzon; sürgeti a pakisztáni kormányt, hogy haladéktalanul tegyen hatékony lépéseket annak megakadályozása érdekében, hogy bármely politikai vagy fegyveres erő Pakisztán területét menedékhelyként vagy az afganisztáni műveletek bázisaként használja;
16. aggodalommal tölti el az egyre növekvő bizonytalanság és a lázadással kapcsolatos erőszak burjánzása a törzsi területeken, különösen Vazirisztánban, és kiemeli az öngyilkos merényletek előfordulását, többek között a belügyminiszter ellen Pesavárban 2007. április 28-án elkövetett merényletkísérletet; felhívja Pakisztán kormányát, hogy a jogállamiság támogatása és a térségben érvényesülő polgári és politikai jogok kiterjesztése révén tegyen meg mindent a jelenlegi helyzet megfordítása érdekében;
17. felhív a tartományi és helyi vezetőkkel folytatott párbeszéd fokozására a nagyobb tartományi autonómia lehetőségéről vagy a tartományok érdekeinek nemzeti szinten történő fokozottabb képviseléséről; elítéli a kormány elnyomó politikáját Beludzsisztánban, ahol folyamatosan nagyobb területi autonómiára, és a térség jelentős természeti erőforrásainak regionális ellenőrzésére irányuló követeléseket fogalmaznak meg;
18. felhívja a pakisztáni kormányt, hogy hajtsa végre a pakisztáni legfelsőbb bíróság ajánlásait, és terjeszse ki az alapvető jogokat és politikai szabadságot az északi területekre;
19. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint Pakisztán kormányának és parlamentjének.

(¹) A Tanács, a Tanács ülésén részt vevő tagállamok kormányainak képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság közös nyilatkozata az Európai Unió fejlesztési politikájáról: „Az európai konszenzus” (HL C 46., 2006.2.24., 1. o.).